

domme, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, ere jo ogsaa i sig selv saa tunge; at det er aldeles uretfærdigt, naar disse Sygdomme skulle medføre Tab af de borgerlige Rettigheder, men det staar for mig saaledes, at naar man nu tager fat paa at hjælpe paa dette Omraade, saa bør man sikkert gaa videre. Jeg kan ikke se, at det vilde være urigtigt, om man gik ind paa at fritage for Fattighjælps Virkninger, enhver Hjælp, som af det offentlige ydes til Patienter, som blive anbragte paa Statsanstalter eller paa de af Staten godkendte Anstalter. Men skulde man ikke turde gaa saa vidt, saa forekommer det mig, at man i hvert Fald burde tage kirtelsvage, dem, som man med et fremmed Ord kalder skrofuløse Patienter og Lupuspatienter med. De, som have haft med kommunale Sager at gøre; vide, at der ikke saa sjældent foreligger Andragende om Hjælp fra Patienter til at komme ind paa disse Anstalter, og det følger af sig selv, at det er strengt for disse Patienter eller, hvis det er Børn, da for deres Forældre, om de paa denne Maade skulle berøves deres borgerlige Rettigheder. Som Forholdene nu ere, kunne de jo ikke komme ind paa disse Anstalter, uden at det maa betragtes som Fattighjælp. I Jubilæumsskriftet for Kysthospitalet paa Refsnæs vil man Side 23 finde udtalt en Beklagelse over, at Fattigloven af 9de April 1891 har lagt Hindringer i Vejen for at yde Hjælp til Patienter, som blive anbragte paa dette Hospital, paa samme Maade som tidligere. Man har maattet gaa en Omvej, og Amtsraadene have bevilget Beløb til Fripladser; men det er jo ikke det samme. Det vilde jo være langt bedre, om det blev saaledes, at der af de kommunale Raad her kunde ydes Hjælp, uden at det betragtedes som Fattighjælp. Jeg mener, at det ikke bør være, saaledes som det er, naar vi gaa ind paa at lovgive paa dette Omraade, og det forekommer mig, at der let kan raades Bod paa de Mangler, som her ere til Stede. Det vilde glæde mig, om jeg turde paa-regne den højtærede Ministers Medvirkning til, at dette Lovforslag kunde blive udvidet, saaledes, at man kunde imødekomme den Trang, der virkelig er til Stede, og jeg synes ikke der med god Grund kan ind-

vendes noget imod, at man her gaar noget videre end det foreliggende Lovforslag. Jeg vil, som sagt, meget anbefale, at man tager denne Sag op til alvorlig Overvejelse, og det skulde glæde mig, om man her kunde opnaa Enighed om at gaa noget videre. Med Hensyn til Lovforslagets Ordlyd forekommer det mig, at det maaske kan give Anledning til nogen Misforstaaelse, at der staar: „de af Staten godkendte Anstalter“. Jeg ved nok, at det samme findes i Fattigloven, men det var maaske dog heldigt, om den højtærede Minister vilde udtale sig om, hvad man forstaar ved de af Staten godkendte Anstalter. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag paa dets videre Gang.

C. Rasmussen: Jeg skal tillade mig at udtale min Glæde over, at man er fremkommen med et Forslag i den Retning, som det foreliggende Lovforslag gaar. Det er ganske sikkert, at der trænges overordentlig til Reformer i denne Retning, trænges til at faa Bestemmelser hvorved syge Folk, som uden egen Skyld komme til at ty til det offentlige om Hjælp, kunne undgaa, at den Hjælp, de saaledes faa af det offentlige, kommer dem til Skade ved at deres borgerlige Rettigheder blive dem fratagne, naar de have modtaget saadan Hjælp. Jer er som sagt overordentlig glad for, at man synes at ville bestræbe sig for at komme frem i denne Retning, men jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at man burde gaa en hel Del videre paa dette Omraade, og jeg vilde endogsaa meget gerne gaa betydelig videre, end det ærede Medlem synes at ville gaa, idet jeg har den Opfattelse, at al Hjælp, som ydes i Sygdomstilfælde, altsaa hvor Trangen er uforskyldt, i alt Fald i det langt overvejende Antal af Tilfælde, burde ikke have Fattighjælps Virkninger; det burde ikke bevirke, at den, som har modtaget Hjælp, mister sine borgerlige Rettigheder. Jeg kunde som sagt ønske, at man kunde komme dertil, og jeg skulde ikke have noget imod, om man, da Loven vel nok kunde blive færdig alligevel, gjorde et Forsøg paa, om man ikke kunde komme videre i denne Retning, om det ikke skulde være muligt at bevæge den højtærede Minister